

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci și șapte

Descifrarea profeției: dezvăluirea semnificației istorice și profetice a lui Daniel 11:10 și dincolo de acesta

Jeff Pippenger
2024-03-30

Versetul patruzeci din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel începe la vremea sfârșitului, în 1798, când regelui de la miazănoapte i se aplică rana sa de moarte de către regele de la miazăzi. Acea istorie a fost prefigurată prin anul 246 î.Hr., când Ptolemeu a adus răzbunare asupra împărăției de la miazănoapte, precum și prin faptul că Franța napoleonică l-a luat captiv pe papă în 1798. După ce regele de la miazăzi se întoarce în Egipt în versetul nouă, atunci versetul zece arată că regele de la miazănoapte avea să pornească un contraatac împotriva regelui de la miazăzi.

Astfel, împăratul de la miazăzi va veni în împărăția sa și se va întoarce în țara lui. Dar fiii lui se vor stârni și vor aduna o mulțime de oști mari; și unul va veni negreșit, va năvăli și va trece mai departe; apoi se va întoarce și se va înflăcăra până la cetățuia lui. Daniel 11:9, 10.

Înainte de a lua în considerare comentariul lui Uriah Smith asupra istoriei care a împlinit versetul zece, observăm expresia „se va revărsa și va trece mai departe”. Expresia ebraică tradusă astfel este redată, de asemenea, în versetul patruzeci, ca „se va revărsa și va trece peste”. Este aceeași expresie în originalul ebraic. Ea se mai găsește numai într-un singur alt loc în Scripturi.

Și va trece prin Iuda; va năvăli și va trece peste, va ajunge până la gât; iar întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, o, Emanuel. Isaia 8:8.

У одинадесетој глави Данила, у десетом и четрдесетом стиху, а затим поново у осмој глави Исаије, осмом стиху, истоветна хебрејска фраза преведена је на три различита начина, иако представља исто значење. Последња реч у тој фрази, хебрејска реч „abar“, приказана је или као „проћи кроз“ у десетом стиху, „прећи преко“ у четрдесетом стиху, а затим као „прећи“ у Исаији. Значење је у суштини исто у сваком од та три навода, али у Исаији постоји и друга пророчка повезаност између тих места.

Verse in Isaiah, ahụ mezuru mgbe eze Asiria meriri Juda ma bjaruo Jerusalem, ma ọ dighi mgbe o meriri obodo ahụ n'onwe ya. Ọ bjarutere “ruo n'olu,” ma ọ dighi mgbe o meriri “isi” ahụ. N'otu amuma ahụ kwa, Aizaja na-eweputa akara amuma nke ihe “isi” na-anochi anya ya, ma ọ na-akowa “isi” di ka isi obodo nke alaeze, ma eze nke alaeze ahụ bukwere “isi.” Ọ na-enye ndi amà abuo nke eziokwu amuma ahụ na isi bu eze na alaeze, ma mgbe ahụ n'uzo zoro ezo ọ na-egosi na ọ buru na onye na-amu amuma agaghị anabata ma ghotu eziokwu a, a gaghị eme ka o guzosie ike. Amaokwu ahụ e dere n'uzo zoro ezo bu akuku nke otu amuma ahụ nke na-akowa na eze ugwu ga-ejubiga okè ma gafee, ma ọ bu naani “ruo n'olu.”

Căci capul Siriei este Damascul, și capul Damascului este Rețin; iar înăuntrul a șaizeci și cinci de ani, Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Și capul lui Efraim este Samaria, și capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți crede, negreșit nu veți rămâne statornici. Isaia 7:8, 9.

„Capul” națiunii Siriei era cetatea ei de scaun, „Damasc”, iar „capul” „Damascului” (cetatea de scaun) era „Rețin”, împăratul Siriei. De asemenea, „capul” națiunii lui Efraim era cetatea ei de scaun, „Samaria”, iar „capul” „Samariei” (cetatea de scaun) era „fiul lui Remalia” (Pecah), împăratul Samariei. În aceeași profeție, în capitolul următor, în versetul opt, împăratul Asiriei, Sanherib, a împresurat Ierusalimul, iar în versetul opt împresurarea Ierusalimului de către el este identificată ca ajungând până la gât.

Versele șapte și opt, care prezintă, pe temelia a doi martori, simbolul profetic al unui „cap”, reprezentând atât regele, cât și capitala națiunii regelui, constituie profeția celor șaizeci și cinci de ani care identifică punctul de început al ambelor profeții de două mii cinci sute douăzeci de ani împotriva regatelor de nord și de sud ale lui Israel. Prin urmare, acesta este un verset foarte complex, căci se leagă de versetele zece și patruzeci din capitolul unsprezece al lui Daniel, care, de asemenea, identifică amândouă confruntări în care un rege de la mieznoapte atacă un rege de la miezăzi, întocmai cum Sanherib, un rege de la mieznoapte, a atacat pe Iuda, un rege de la miezăzi, în versetul opt din capitolul opt al lui Isaia.

Cheia care leagă între ele aceste confruntări ale regilor de la mieznoapte și de la miezăzi este „capul” și „revărsarea și trecerea peste”. Când regele de la mieznoapte ripostează împotriva regelui de la miezăzi în versetul zece din capitolul unsprezece, el câștigă bătălia, dar lasă „capul”, căci „vine, se revărsă și trece mai departe” „până la” „fortăreața” regelui de la miezăzi. Istoria versetului zece reprezintă victoria regelui de la mieznoapte asupra regelui de la miezăzi, dar el nu intră în Egipt (fortăreața), capitala — „capul”.

Atunci când împăratul de la miezăzi l-a învins mai înainte pe împăratul de la mieznoapte în versetele șapte și opt, el „a intrat în cetățuia împăratului de la mieznoapte și” „a biruit și” „a dus robi” înapoi în „Egipt”. În biruința de răzbunare a împăratului de la mieznoapte, el nu a intrat în Egipt, tipificând astfel că, atunci când Uniunea Sovietică a fost măturată în 1989, Rusia, capitala ei — capul ei — a rămas în picioare. „Dacă nu veți crede, cu niciun chip nu veți fi întăriți.” Rusia, reprezentată ca împăratul de la miezăzi în versetele unsprezece și doisprezece, este aceea care câștigă bătălia ținutului de graniță, care în vechime era Rafia, iar astăzi este Ucraina.

„VERS. 10. Dar fiii lui se vor ridica și vor strânge o mulțime de oști mari; și unul va veni negreșit, va năvăli și va trece înainte; apoi se va întoarce și se va înverșuna până la cetățuia lui.”

„Prima parte a acestui verset vorbește despre fii, la plural; ultima parte, despre unul, la singular. Fiii lui Seleucus Callinicus au fost Seleucus Ceraunus și Antiochus Magnus. Amândoi s-au angajat cu râvnă în lucrarea de a apăra și răzbuna cauza tatălui lor și a țării lor. Cel mai mare dintre aceștia, Seleucus, a luat mai întâi tronul. El a adunat o mare mulțime pentru a recuceri stăpânirile tatălui său; dar, fiind un prinț slab și laș, atât în ce privește trupul,

cât și averea, lipsit de bani și neputând să-și țină armata în ascultare, a fost otrăvit de doi dintre generalii săi după o domnie lipsită de glorie de doi sau trei ani. Fratele său mai capabil, Antiochus Magnus, a fost apoi proclamat rege și, luând asupra sa conducerea armatei, a recucerit Seleucia și a recuperat Siria, făcându-se stăpân peste unele locuri prin tratat, iar peste altele prin puterea armelor. A urmat un armistițiu, în cursul căruia ambele părți au tratat pentru pace, dar s-au pregătit pentru război; după aceasta, Antiochus s-a întors și l-a învins în luptă pe Nicolas, generalul egiptean, și a avut gândul de a invadea chiar Egiptul. Acesta este „unul” care avea cu siguranță să se reverse și să treacă mai departe.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989 a marcat „vremea sfârșitului”, iar cei doi fii din verset reprezintă cele două semne de hotar ale lui Reagan și ale primului Bush. Începând cu „vremea sfârșitului”, în 1798, de unde a început versetul patruzeci din Daniel unsprezece, curva Romei a fost uitată, căci ea, ca Izabela, rămâne în urmă în Samaria, în timp ce soțul ei, Ahab, i se adresează lui Ilie la Muntele Carmel. Ea era ascunsă, dar trăgea în taină sforile, așa cum a făcut în Primul Război Mondial și în Al Doilea Război Mondial. Soțul ei este armata ei interpusă împotriva împăratului de la miazăzi. Când a ripostat în 1989, ea, ca împăratul de la miazănoapte, a adus care, corăbii și călăreți.

And at the time of the end shall the king of the south push at him: and the king of the north shall come against him like a whirlwind, with chariots, and with horsemen, and with many ships; and he shall enter into the countries, and shall overflow and pass over. Daniel 11:40.

Împuternicitul ei în ripostă este reprezentat prin „corăbii”, care sunt puterea economică, și prin „care și călăreți”, care sunt forța militară. Forța militară și puterea economică sunt cele două attribute profetice ale Statelor Unite în profețiile zilelor de pe urmă, căci Statele Unite le vor interzice celor care nu se vor pleca înaintea Izabelei să cumpere și să vândă, iar dacă vor refuza în continuare semnul autorității Izabelei, vor fi dați la moarte. Puterea economică și forța militară a Statelor Unite au fost folosite în cooperare cu papalitatea, aducând astfel dizolvarea Uniunii Sovietice în 1989, deși Rusia a rămas în picioare.

Istoria care a împlinit versetul zece din capitolul unsprezece al lui Daniel se repetă în istoria celei de-a doua părți a versetului patruzeci, care identifică timpul sfârșitului în 1989. Istoria versetelor șase până la nouă reprezintă istoria care a condus la timpul sfârșitului, care este identificat în prima parte a versetului patruzeci. Versetele cinci până la zece din capitolul unsprezece al lui Daniel ilustrează în mod desăvârșit istoria versetului patruzeci din Daniel unsprezece, căci, după cum a consemnat Sora White, „o mare parte din istoria care s-a împlinit în capitolul unsprezece din Daniel se va repeta.”

Versetele unu până la patru din Daniel unsprezece îl identifică pe Cyrus, al doilea împărat al națiunii cu două coarne la vremea sfârșitului, în zilele de pe urmă. „Vremea sfârșitului” din zilele de pe urmă a fost 1989, iar al doilea președinte, reprezentat prin Cyrus, stabilește o succesiune profetică ce îi îngăduie unui student al profeției să numere până la al șaselea președinte după 1989, care avea să fie cel mai bogat președinte și care avea să stârnească (să trezească) puterile balaurului globalist, fie că sunt globaliștii lumii, fie cei din Statele Unite. Acea istorie profetică trece apoi la a

șaptea împărăție a profeției biblice, cei zece împărați ai Națiunilor Unite, și îl identifică pe împăratul ei principal și dintâi, așa cum este reprezentat de Alexandru cel Mare (însemnând „Războinicul Oamenilor”), precum și dizolvarea finală a împărăției sale atunci când cele patru vânturi ale islamului sunt pe deplin dezlănțuite la încheierea timpului de probă al omenirii.

Apoi versetele cinci până la nouă ilustrează istoria reprezentată de perioada care a precedat așezarea papalității pe tron în 538, căci mai întâi puterea care urmează să devină împăratul de la miazănoapte trebuie să învingă trei piedici geografice, așa cum a făcut Seleucus, care apoi a fost așezat ca împărat al miazănoapte. După aceea, timp de trei ani și jumătate, reprezentați prin treizeci și cinci de ani literali, împăratul de la miazănoapte a domnit, până când împăratul de la miazăzi a intrat în fortăreața lui și l-a luat captiv, unde mai târziu a murit în Egipt, căzând de pe un cal. Astfel, versetele identifică istoria care s-a încheiat la timpul sfârșitului, în 1798.

Versetul zece identifică istoria timpului sfârșitului în 1989 și, împreună cu versetele cinci până la nouă, ele reprezintă istoria versetului patruzeci, după cum o reprezintă și istoria versetelor treizeci până la treizeci și șase. Prin urmare, de la versetul unu până la versetul zece, linie peste linie, există două linii profetice. Prima se adresează conducătorilor celui de-al șaselea și celui de-al șaptelea regat, deși există un spațiu gol între al șaselea și cel mai bogat președinte al celui de-al șaselea regat și al șaptelea regat.

Mstari wa pili unashughulikia historia ya kuondolewa kwa vizuizi vitatu, kipindi ambacho mfalme wa kaskazini alitawala, na ni nani aliyeondolewa wakati huo mwaka 1798, na hadi 1989, na rais wa pili, aliyeiwakilishwa katika mstari uliotangulia na Koreshi.

Versele unsprezece și doisprezece reprezintă o a treia linie a istoriei, care are loc după președintele bogat din versetul doi, dar la un timp după prăbușirea Uniunii Sovietice, la timpul sfârșitului, în 1989, și undeva înaintea legii duminicale din Statele Unite, așa cum este reprezentată în versetul șaisprezece.

Istoria de după timpul sfârșitului din 1989 este dusă, în prima linie, până la al șaselea și cel mai bogat președinte, care îi stârnește pe globaliști începând din 2016. În a doua linie, istoria profetică este dusă până în 1989. Bătălia de la Rafia („Linia de graniță”), din versetele unsprezece și doisprezece, precede versetul treisprezece, unde împăratul de la miazănoapte, recent înfrânt, își reface armata și apoi îl înfrânge pe împăratul de la miazăzi, chiar înainte de legea duminicală din versetul șaisprezece. Puterea-surogat a împăratului de la miazănoapte din versetul treisprezece este ultimul dintre cei opt președinți care domnesc din 1989 până la legea duminicală. Prin urmare, versetul treisprezece trebuie să aibă loc la sau după alegerea celui de-al optulea președinte, care este dintre cei șapte. Versetele unsprezece și doisprezece încep chiar înainte de al șaselea, cel mai bogat președinte, și, cel mai probabil, se încheie chiar înainte de alegerea aceluia însuși președinte, care devine al optulea, dintre cei șapte, și este biruitor în cea de-a treia bătălie a războiului prin interpuși, în versetele treisprezece până la cincisprezece.

Riposta împăratului de la miazăzi din versetele unsprezece și doisprezece este un răspuns la înfrângerea suferită de împăratul de la miazăzi în versetul zece. Versetul zece identifică biruința împăratului de la miazănoapte în 1989, care a fost adusă la îndeplinire prin alianța secretă dintre

Statele Unite și Vatican. Biruința armatei nordice a fost prima bătălie a războiului prin interpuși. Războiul fierbinte literal, care s-a împlinit în antichitate, a prefigurat un război prin interpuși în zilele de pe urmă, iar biruința din versetele unsprezece și doisprezece va fi, prin urmare, o biruință pentru împăratul de la miazăzi, în a doua bătălie a războaielor prin interpuși.

În versetele zece până la cincisprezece sunt trei bătălii, și toate au fost împlinite în vechime prin războaie fierbinți literale, dar ele reprezintă trei bătălii din războaiele prin interpuși din zilele de pe urmă. Prima bătălie a fost câștigată de alianța secretă a fiarei și a prorocului mincinos, împotriva balaurului, în 1989. A doua bătălie a războaielor prin interpuși va fi câștigată de puterea ateistă a balaurului, a împăratului de la miazăzi, împotriva alianței papei și a armatei sale prin interpuși. A treia bătălie a războaielor prin interpuși va fi câștigată de armata prin interpuși a împăratului de la miazănoapte, așa cum este reprezentată în versetele treisprezece până la cincisprezece.

În mod profetic, există trei războaie mondiale fierbinți, trei războaie prin interpuși, alcătuite din trei bătălii, și războiul celor trei vaiete ale islamului. Există, de asemenea, un Război Civil și un război revoluționar. A doua bătălie a războaielor prin interpuși este acum în desfășurare în Ucraina, „Linia de demarcație”, așa cum este reprezentată de Rafia, care a fost linia de demarcație dintre împăratul de la miazăzi și împăratul de la miazănoapte, atunci când versetele unsprezece și doisprezece s-au împlinit pentru prima dată în istorie.

În chiar același timp în care se desfășoară a doua bătălie a războaielor prin interpuși din Ucraina, are loc și al doilea dintre cele trei atacuri ale islamului împotriva țării glorioase. Primul atac al celei de-a treia vai a venit la 11 septembrie 2001, iar sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii a început. Timpul sigilării se încheie la legea duminicală, care va veni curând în Statele Unite, când islamul celei de-a treia vai va lovi din nou Statele Unite. Prima și ultima lovitură sunt aceeași, și amândouă marchează un glas al îngerului din Apocalipsa optsprezece, care este totodată glasul celui de-al treilea înger, care este totodată sunarea celei de-a șaptea trâmbițe, care este totodată cea de-a treia vai.

În mijlocul acelor două atacuri, care sunt două glasuri, care sunt sunetul celei de-a șaptea trâmbițe, islamul celui de-al treilea vai a atacat, nu țara glorioasă spirituală modernă, ci țara glorioasă literală antică, la 7 octombrie 2023.

Războiul care a început atunci se desfășoară acum chiar în locul exact unde a avut loc Bătălia de la Rafia, așa cum este descrisă în versetele unsprezece și doisprezece. Fâșia Gaza este zona de graniță dintre regatul de sud al lui Iuda și Egipt. 7 octombrie 2023 este o roată în mijlocul celorlalte roți, care marchează răzvrătirea, sau a treisprezecea literă a alfabetului ebraic, care împreună cu prima și ultima literă alcătuiește cuvântul „adevăr”.

Al doilea atac împotriva țării glorioase de către Islamul celei de-a treia vai a avut loc la 7 octombrie 2023 și s-a desfășurat în exact aceeași zonă în care a avut loc vechea bătălie de la Rafia, în împlinirea versetelor unsprezece și doisprezece. Al doilea atac asupra țării glorioase este, prin simbolismul geografic profetic, legat de a doua bătălie a războaielor prin interpuși, așa cum este reprezentată de războiul din Ucraina.

Linie peste linie, a doua bătălie a războaielor prin intermediari care este acum în desfășurare în Ucraina (Țara de Graniță) include a doua notă a trâmbiței celui de-al treilea vai (7 octombrie 2023), care se împlinește în perioada finală a sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea experiență a sigilării este ilustrată de Daniel în capitolul zece, când el vede viziunea „marah” după perioada de douăzeci și una de zile de jale, care reprezintă cele trei zile și jumătate în care cei doi profeți au fost morți pe uliță. Viziunea a fost interpretată ca fiind explicația „a ceea ce avea să vină peste poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă”.

Ukuri kugaragazwa n'iyerekwa ry'Uruzi Hidekeli, ari na ko kuri k'umuhanya, gusohozwa mu mateka y'ubuhanuzi yo mu mirongo ya cumi n'umwe kugeza ku wa cumi n'itanu. Ni amateka y'umurongo wa mirongo ine atangirira mu 1989, agakomereza ku murongo wa mirongo ine n'umwe no ku itegeko ryo ku Cyumweru rigiye kuza vuba. Ni amateka ya Perezida wa Gatandatu, umukire kurusha abandira, uvugwa mu murongo wa kabiri, agereranywa kugeza ku bwami bwa Karindwi bwa “Alegizandere Mukuru” nk'uko byerekanwa mu murongo wa gatatu.

Ezra a második proxyháborúk ütközetének 2014-ben kezdődő történelme, amelyet a leggazdagabb elnök 2015-ben megkezdett kampánya követett, a negyvenedik vers üres területe 1989-től a negyvenegyedik versben szereplő vasárnaptörvényig, és egyúttal a második versben említett hatodik, leggazdagabb elnöktől a hetedik királyságig terjedő üres terület is. Ez az a történelem, amely a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első szavával 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a második szózattal ér véget a nagy földrengés órájában, a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében. Ez a történelem egyúttal az az időszak is, amelyet Ezékiel a tizenkettedik fejezetben azonosít, ahol minden látomás beteljesedik. Ez az időszak a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje. Isten népének megszentelődése az Ő igéje által megy végbe.

Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Ioan 17:17.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Această vedenie i-a fost dată lui Ezechiel într-un timp când mintea lui era plină de presimțiri sumbre. El a văzut țara părinților săi zăcând pustiită. Cetatea care odinioară fusese plină de oameni nu mai era locuită. Glasul veseliei și cântarea de laudă nu se mai auzeau între zidurile ei. Profetul însuși era un străin într-o țară străină, unde ambiția fără margini și cruzimea sălbatică domneau suveran. Ceea ce vedea și auzea despre tirania și nedreptatea omenească îi tulbura sufletul, iar el plângea cu amar zi și noapte. Dar simbolurile minunate înfățișate înaintea lui lângă râul Chebar au descoperit o putere stăpânitoare mai mare decât aceea a cârmuitorilor pământești. Mai presus de monarhiile mândre și cruzii ai Asiriei și Babilonului era întronat Dumnezeuul îndurării și al adevărului.”

„Complicațiile asemănătoare unor roți, care i s-au părut profetului a fi implicate într-o asemenea confuzie, se aflau sub călăuzirea unei mâini infinite. Duhul lui Dumnezeu, care i-a fost descoperit ca mișcând și îndrumând aceste roți, a adus armonie din confuzie; astfel, întreaga lume se afla sub stăpânirea Sa. Miriade de ființe glorificate erau gata, la cuvântul Său, să zădărnicească puterea și planurile oamenilor răi și să aducă binecuvântare celor credincioși Lui.”

„În același fel, când Dumnezeu era pe punctul de a-i descoperi iubitului Ioan istoria bisericii pentru veacurile viitoare, i-a dat o asigurare a interesului și grijii Mântuitorului față de poporul Său, descoperindu-i «Pe Cineva asemenea Fiului omului», umblând printre sfeșnice, care simbolizau cele șapte biserici. În timp ce lui Ioan i-au fost arătate ultimele mari lupte ale bisericii cu puterile pământești, i s-a îngăduit să contemple și victoria finală și eliberarea celor credincioși. El a văzut biserica adusă într-un conflict de moarte cu fiara și chipul ei, iar închinarea la acea fiară impusă sub pedeapsa morții. Dar, privind dincolo de fumul și vuietul bătăliei, a văzut o ceată pe Muntele Sionului împreună cu Mielul, având, în locul semnelui fiarei, «Numele Tatălui scris pe frunțile lor». Și iarăși i-a văzut pe «cei ce biruiseră fiara, icoana ei, semnul ei și numărul numelui ei, stând pe marea de sticlă, având alăutele lui Dumnezeu» și cântând cântarea lui Moise și a Mielului.”

„Aceste învățături sunt spre folosul nostru. Avem nevoie să ne sprijinim credința pe Dumnezeu, căci chiar înaintea noastră se află un timp care va încerca sufletele oamenilor. Hristos, pe Muntele Măslinilor, a trecut în revistă judecățile înfricoșătoare care aveau să preceadă a doua Sa venire: «Veți auzi de războaie și vești de războaie.» «Se va ridica neam împotriva neamului și împărăție împotriva împărăției; și vor fi foamete, ciume și cutremure de pământ în diferite locuri. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.» Deși aceste profeții au primit o împlinire parțială la distrugerea Ierusalimului, ele au o aplicare mai directă la zilele din urmă.

„Ne aflăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Profeția se împlinește cu repeziciune. Domnul este la ușă. Înaintea noastră urmează să se deschidă curând o perioadă de interes copleșitor pentru toți cei vii. Controversele trecutului vor fi reînviată; se vor ridica noi controverse. Scenele care urmează să se desfășoare în lumea noastră nici măcar nu au fost încă vizate. Satana lucrează prin agenți omenești. Cei care depun eforturi pentru a schimba Constituția și a obține o lege care să impună păzirea duminicii își dau prea puțin seama care va fi rezultatul. O criză este chiar asupra noastră.”

„Dar slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să se încreadă în ei înșiși în această mare criză. În viziunile date lui Isaia, lui Ezechiel și lui Ioan vedem cât de strâns este legat cerul de evenimentele care au loc pe pământ și cât de mare este grija lui Dumnezeu pentru aceia care Îi sunt credincioși. Lumea nu este fără un cărmuitor. Planul evenimentelor care urmează să vină se află în mâinile Domnului. Maiestatea cerului are sub propria Sa purtare de grijă destinul națiunilor, precum și interesele bisericii Sale.” Testimonies, volumul 5, 752, 753.